

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1870-09-23)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1870-09-23)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 739. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020510.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.
Berlin, 23. September 1870.

Kjære Vedel,

Jeg har først i Eftermiddag faaet at vide at der i Aften afgaaer en engelsk Coureer til Kbhvn., og derfor faaer jeg, efter først at have maattet skrive min Rapport, ikke Tid til saa udførligt som jeg ønskede det, at sige hvad jeg foruden har at omtale for Dem.

For ikke at glemme det, maa jeg først ret indstændig anbefale Dem Coureren, Herr Harris-Gastrell, der, som De forresten strax vil see paa ham, er en særdeles behagelig ung Mand. Han er Secretair her ved Ambassaden.

Petre har af egen Drift omtalt Heydebrands Ankepunkter for mig.

Først bemærker jeg, at Petre har bedet mig ikke at nævne ham, samt derhos ogsaa fornemmelig, at han har sagt mig, s. 740 at han er overbeviist om, at Heydebrand er de bonne foi og vil os vel; og hertil føier jeg at dette ogsaa er min Overbeviisning, ligesom jeg, efter alt hvad jeg har kunnet bemærke, er temmelig sikker paa at han idetmindste hidtil ikke har skrevet nogetsomhelst Ondt om os til det pr. Ministerium.

47*

Hvad Heydebr. havde sagt Petre angik deels vor Neutralitet, altsaa Regjeringen, og deels Schmaltz samt i Forbindelse hermed vore Blade. Han havde sagt Petre, at han vidste, at der havde været flere Medlemmer af Regjeringen, som havde været for en Alliance med Frankrig. Han havde ikke nævnt Cadore eller meent den Alliance der var Spørgsmaal om ved Cadores Sendelse; men han havde sagt, at han havde kort efter det Statsraad, hvori Neutraliteten bestemtes, erfaret hvad der ved denne Leilighed var foregaaet, og saaledes vidste han at man i Kbhvn. og navnlig i Regjeringen kun vanskeligt havde bestemt sig for Neutraliteten. Dette havde nu imidlertid ikke meget at sige, meente Petre, thi vi ere jo neutrale, men Heydebr. havde tilføiet at der, efterat Beslutningen var bleven taget, var foregaaet Ting i Kbhvn., som det var aabenbart, at man havde villet unddrage hans Opmærksomhed. Saaledes havde han bemærket Troppebevægelser om Natten og andre Tegn paa Hensigter, som man skjulte.

Alt dette troer jeg imidlertid har ikke Stort at sige. Det Eneste er, at det jo ikke er let, i denne Henseende at komme til at berigtige Heydebrands Anskuelse eller forudfattede Meninger. Her i Berlin har man ikke sagt mig et Ord, og det Eneste jeg troer, man kunde ville bebreide Regjeringen er Sagen om Kullene; men selv dette anseer jeg ikke for rimeligt, og ialfald troer jeg vi ville let kunne klare for os. Det bedste Middel til at virke paa Heydebr. troer jeg er at vise ham Tillid og ved Siden heraf at beskæftige ham med venskabelig Samtale. Jeg veed, thi jeg har selv været Vidne dertil, at, ikke Regjeringen, men Personer, Damer og Herrer af det fine kbhvske Selskab, ikke have været mod Hdeb. ogs. 741 Fru Hdb. som de burde have været. De kan hjælpe endeel herpaa, thi efter min Overbeviisning og efter hvad ogsaa Petre siger, er Hdb. en fuldkommen loyal Mand og han viser netop denne Egenskab i vore Forhold. Hertil skal jeg, ganske imellem os to, føie, at Heydebr. for Petre har bemærket, at Baron Rosenørn kun taler meget lidt med Hdb., og naar han taler med ham, er meget tilbageholden. Hdb. siger selv, at han ikke har mindste Grund til at klage herover; thi han veed, at Baron Rosenørn ikke har mindste virkelig arriere pensée herved; men det vanskeliggjør det fælleds Arbeide, og skjøndt han ikke kan beklage sig, saa kan han jo dog uvilkaarlig ikke frigjøre sig for den altid trykkende Tanke, at Ministeren kunde have Noget imod ham, som kunde synes begrundet, men som ved lidt mere Frihed i Samlivet kunde vise sig ugrundet. Som De veed, kjender jeg Baron Rosenørn kun meget lidt; jeg har megen Agtelse for ham i alle Henseender; men jeg kan dog ikke saa let gjøre ham opmærksom paa hvad jeg her har skrevet; derimod bliver det lettere for Dem, uden at omtale Alt hvad jeg her har sagt, at bevirke, at ogsaa han gjør sig til Opgave paa alle Maader at conciliere Heydbr. Der er jo Intet tabt derved, hvorimod det kan være nyttigt, og i ethvert Tilfælde troer jeg, at Hdb. personlig fortjener det.

Jeg kommer nu til Schmaltz. De Personer som have omtalt denne mig alt af Aviserne bekjendte Historie, ere Geh. Eck og Krüger, den hanseatiske Minister-Resident. De have begge sagt mig, at de ønskede en god Afgjørelse af det slesvigske Spørgsmaal, men Schmaltzes Ruder o. s. v. Denne Sag er imidlertid i det Væsentlige ordnet og forhaabentlig ude af Verden; jeg har ladet Eck og Krüger læse Politiberetningen og de ere tilfredsstillede; og endelig har Kreuz-Zeitung, som De vil have seet, nylig bragt en berigtigende Artikel. Jeg kunde kun ønske at en tidligere Meddelelse af bemeldte Blad, om at de tyske Matroser paa de i 1864 af os opbragte Skibe ikke havde faaet meer end 1½ Kartoffel daglig i Kost, s. 742 og at de derfor havde været Schmaltz meget erkjendtlige for den Hjælp han havde givet dem, ogsaa kunde blive berigtiget med en Meddelelse om hvad Tractement bemeldte Matroser virkelig havde faaet, hvilket formeentlig ikke vilde være saa vanskeligt.

Men den Schmaltziske Historie har, som De siger, gjort stort Indtryk paa Hdb. Deri kan jeg nu virkelig ikke fortænke ham; thi den har ogsaa gjort Indtryk paa mig. Dog naturligviis ikke det som Bladene her have

skrevet derom; thi det vidste jeg var overdrevent, og kunde altsaa berigtiges. Men Dagbladets første Denunciation har gjort Indtryk paa mig, og jeg anseer det endnu for en stor Lykke, at ikke et tydsk Blad har oversat denne Denunciation og faaet den udbredt her i Berlin. Det er ogsaa denne som Hdbr. hovedsagelig paaberaaber sig, og navnlig et Udtryk deri, som jeg nu ikke kan verificere, da jeg ikke har kunnet finde Bladet, men som, hvis det staaer deri, ogsaa er skikket til at vække Harme hos en Tydsker eller Preusser. Dagbladet skal nemlig have kaldt Schmaltzes første Opraab til de i Danmark bosatte Tydske, en »Frechheit«.

¹⁾ Dette var Petre's Ord, og herover havde Hdbr. især viist sig opbragt. Jeg er sikker paa, at De vil gjøre hvad De kan for at raade Bod herpaa.

Men ved Siden heraf har Hdbr. ogsaa klaget over de hos os udkommende Blade, dog især over Berlingske Tidende; og her maa jeg sige, hvad jeg allerede tidligere har antydnet for Dem, at jeg ikke godt kan give ham Uret. Berlingske Tidende har ganske vist ikke talt om Kongen af Preussen, saaledes som Fædrelandet har gjort det, eller om Forholdene overhovedet saaledes som baade dette sidste Blad og Dagbladet samt formodentlig endnu flere, som jeg ikke seer, have talt, men den har næsten aldrig været upartisk eller neutral, og den har ofte ligefrem tilkjendegivet og røber endnu bestandig et partisk Sindelag. Det kan ikke nytte, at vis. 743sige, det ikke er et Regjeringsblad; see hvorledes det er gaet den svenske Regjering og min Yen Due i Anledning af Post og Inrikestidning, der omtrent staaer i samme Forhold som Rerlingske ¹⁾, og denne er dog virkelig vor »Allgemeine Norddeutsche Zeitung«.

Dette er nu hvad jeg fornemmelig vilde sige Dem. Jeg har endnu et ubesvaret Brev fra Dem af 7de d. M. Men dettes Indhold vilde jeg gjerne besvare i Ro, og jeg troer det vil endnu skee i god Tid, naar jeg oppebier den næste Coureer om 14 Dage; thi nu kommer en engelsk Coureer atter i regel- mæssig Gang; og jeg vil ikke besvare dette Brev med Posten. Undskyld mit Hastværk.

G. Quaade.

P. Vedels Privatpapirer.